

حاشیه‌های دیدار جانبازان با مقام معظم رهبری در شبکه مستند

برنامه «روایت دیدار» به حاشیه‌های جالب توجه دیدار جانبازان قطع نخاع و بالای ۷۰ درصد و خانواده‌های آنها با مقام معظم رهبری می‌پردازد.
به گزارش روابط عمومی شبکه مستند سیما، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی یکشنبه ۲۹ شهریور و در آستانه هفته دفاع مقدس، به مدت ۲ ساعت و نیم، با جمعی از جانبازان قطع نخاع و جانبازان بالای ۷۰ درصد و همچنین خانواده‌های آنان دیدار کردند. قسمت جدید از مجموعه «روایت دیدار»، حاشیه‌های این دیدار را به مدت ۴۰ دقیقه روی آنتن می‌فرستد و در این قسمت با روایت این حاشیه‌ها مشکلات جانبازان بالای ۷۰ درصد بررسی و شور و اشتیاق آنها در دیدار با رهبر انقلاب به تصویر کشیده می‌شود.
«روایت دیدار» یکشنبه ۱۹ مهر ساعت ۲۳ از شبکه مستند سیما روی آنتن می‌رود و بازپخش آن ساعت ۹ صبح روز دوشنبه ۲۰ مهر و ساعت ۱۷ شنبه‌شنبه ۲۱ مهر خواهد بود.
■ ■ ■

دلنوشته روح‌الله سهرابی در پی شهادت سردار همدانی

به فراموشی‌ات عادت نخواهیم کرد

روح‌الله سهرابی، کارگردان جوان سینمای ایران که فیلم «خاکستر و برف» را در ارکان دارد، در یادداشتی به مناسبت شهادت سردار حسین همدانی نوشت: «به فراموشی‌ات عادت نخواهیم کرد... دلنگی اما حکایت دیگری است... سردار سرفراز وطنم! شهادت غریبانه‌ات قلب ملتی را به درد آورد. ملتی که تو را آسان به دست نیاورده بود. البته که آسان هم از دست نداد. هنوز نامت کابوس فراموش‌نشدنی رویه‌صفتانی است که شوکت پوشالی‌شان تنها و تنها زنان و کودکان بی‌دفاع سرزمینی خسته از ظلم را نشانه رفته است. نامت، هنوز می‌تواند خواب شیطان‌صفتان سنگدل را آشفته سازد. نامت هنوز امنیت خاطری است برای همه آنان که امنیتشان به تاراج رفته است. نامت همواره یادآور دورانی است که سرشار بود از دفاع دفاعی سخت، سخت و مقدس. نامت آن سال‌ها هم نامی بود، وقتی برای سرت جایزه می‌گذاشتند...

سردار روزهای سخت دفاع؛ سال‌های سال است تو را می‌شناسیم... نه من، که همه ایران تو را می‌شناسند. بیشتر از ما اما در آن سوی مرزها کودکانی تو را می‌شناسند که سوغات شیشان وحشت و سرگرمی روزشان آتش است و بیشتر از مردم مظلوم بی‌دفاع، در و دیوار حرم پیام‌آور کربلاست که تو را می‌شناسند... آنجا که هنوز یاد صورت کافی است تا ددمنشان نامیدانه آرزوی رسیدن به آن را به گور ببرند. سردار پراپهت وطنم! صلابت نام و نجابت نگاهت، هنوز برامان تازه است... تازه و عجیب... عجیب و باورنکردنی! یاد همه روزها و شب‌هایی بخیر که سپاه ایران، هنوز «تو» را داشت... سردار خستگی‌ناپذیر ایران عزیز! دل همه ایران برایت تنگ می‌شود... دل مردمان مظلوم و تنهایی‌سوریه و عراق و یمن بیشتر حتی... باور کن، سردار شجاع کشورم! به فراموشی‌ات عادت نخواهیم کرد... دلنگی اما حکایت دیگری است...
■ ■ ■

محسن رضایی: تأثیر گذاری «آبی‌ترین وصال» قابل مقایسه با نمایش‌های دیگر نیست

محسن رضایی با تماشای نمایش «آبی‌ترین وصال» این اثر را یک ترکیب هنری و ابتکار زیبا دانست و آن را عاملی برای ایجاد خودباوری در میان جوانان و افتخار و اطمینان به کشور در میان مردم معرفی کرد که قابل مقایسه با نمایش‌های دیگر نیست. به گزارش روابط عمومی مرکز هنرهای نمایشی انقلاب اسلامی مهنه، دبیر جمع تشخیص مصلحت نظام اظهار کرد: این نمایش ترکیبی از فیلم، تئاتر و نمایش‌های قدیمی ایرانی است که قبلا به صورت تیزر به ایران باستان اجرا می‌شد. «آبی‌ترین وصال» را می‌توان یک ابتکار خوب و ترکیب هنری زیبا دانست. وی افزود: حس لازمی که شاید در فیلم‌ها به بیننده منتقل نمی‌شود، در اینجا به مخاطبان انتقال پیدا می‌کند و مردم با واقعیت‌های تاریخی خودشان آشنا می‌شوند. بنابراین چنین نمایشی تأثیر خاص و بسزای خودش را دارد. تأثیری که ممکن است نمایش‌های دیگر نتوانند موفق به ایجاد آن شوند.

نگاهی تخصصی در «نقد شعر معاصر» برنامه تلویزیونی «نقد شعر معاصر» از س سری برنامه‌های «نقد ۴» با نگاهی تخصصی

به شعر معاصر هر هفته یکشنبه‌شب‌ها روی آنتن شبکه ۴ می‌رود. به گزارش مهر، کورش انصاری، تهیه‌کننده برنامه «نقد شعر معاصر ایران» گفت: این برنامه زنده جزو اولین تولیدات تلویزیونی است که به طور تخصصی و متمرکز به شعر معاصر توجه و تمام حوصلی و اخبار پیرامون این مساله را به طور اختصاصی بررسی می‌کند.

«شاخه‌های روز» رمانی بومی انقلابی در فضای سال ۵۷ است، پیش از این، آثار بسیاری در این زمینه به چاپ رسیده است اما وجه تمایز اثر کی قیادی پرداختن به موضوع انقلاب در بستر بومی آن است، در واقع ما در این اثر با ژانری مواجهیم که درک محیطی در آن بر سایر زمینه‌هایش غلبه دارد. «شاخه‌های روز» اولین رمان بومی سبزواری است که به مساله انقلاب سبزواری پرداخته و بعضی از وقایع آن را بیان کرده است. رمان در دو زمان روایت می‌شود؛ زمان حال و زمان انقلاب. راوی زمان حال، جوان ۲۴ ساله‌ای است که از اول عمر تا به حال، با مادر و برادرش زندگی می‌کرده است. برادرش برای تحصیل به خارج از کشور رفته و حالا یک ماهی است که پاکتی حاوی چند برگ کاغذ، توسط دختری ناشناس به مادرش رسیده و روند طبیعی زندگی آنها را به هم ریخته است. مادر عازم سفر حج است و راوی، این کاغذها را با سختی زیاد پیدا می‌کند تا بی‌ببرد چرا مادرش با خواندن این نوشته‌ها، اینگونه آشفته و به هم ریخته شده است. رمان در طول سفر مادر در حج، با گریز به مطالبی که در کاغذها نوشته شده ادامه پیدا می‌کند. مطالب این کاغذها با محوریت انقلاب سبزواری و قهرمانی شخصی به اسم گودرز دنبال می‌شود. در نهایت پس از رفت‌وآمد در زمان حال و گذشته، ما رابطه این کاغذها با مادر و دیگر شخصیت‌ها و ماجراها را متوجه می‌شویم.

علت نامگذاری «شاخه‌های روز» برای این رمان این است که اگر ما انقلاب را به روز و روز را به درخت تعبیر کنیم، این درخت یکسری شاخه‌ها دارد که شاخه‌هایش را در این رمان می‌بینیم. به گزارش فارس، حسن کی‌قبادی ۲ رمان به نام‌های «۲۳ روز کچل» و «روزگزار بوسه» و «خون» و همچنین ۲ فیلم مستند لیبک در کیلومتر ۶۶۵ و نور جهان را در کارنامه خود دارد و «شاخه‌های روز» در ۴۵۰ صفحه توسط انتشارات شهرستان ادب به چاپ رسیده است. داستان در ۲ فضای متفاوت اما در دل هم روایت می‌شود. نیمی از وقایع در گذشته و نیمی در حال شکل می‌گیرد. راوی جوانی است که پدرش شهید شده و به تازگی مادرش به حج رفته، او حالا دنبال برگه‌هایی می‌گردد که حالات روحی مادرش را مدتی است به هم ریخته. جوان کاغذها را پیدا می‌کند و ایجابست که

نشر بصیرت (وابسته به انتشارات حکمت) در بستر طراحی مجموعه‌ای مکتوب با نام «یک فیلم، چند نگاه»، چندی است که کتاب‌های «رویان سفید»، «آینه» و «آواتار» را راهی بازار نشر کرده است. تازگی این مجموعه ارزنده و نگاهی ویژه که به آثار ماندگار سینمایی دارد، بهانه‌ای برای پیشپشاندن این هفته بخش «کتاب‌خوان» شده است.

رویان سفید

کتاب «رویان سفید» درباره فیلمی به همین نام از میشلایل هانکه، فیلمساز صاحب‌فکر اتریشی و نخستین کتاب از مجموعه آثار «یک فیلم، چند نگاه» است که در آن پیتر برونت، راجر

ایبرت، تیم کاکول، روی گروندمان، جان آر و جیمز ویلیامز با ترجمه حمید باقری، مهدی نوغانی و حامد عزیزبان به مشخصات فیلم و دنیای تکان‌دهنده اثر سینمایی هانکه و جایگاه رویان سفید در سینمای این فیلمساز برجسته و صاحب‌سلیک می‌پردازند. همچنین گفت‌وگویی خواندنی با هانکه در این کتاب جای گرفته که در آن فیلمساز گفته است: «سال‌ها تلاش من بر این بود که به مخاطب ذره‌ای از تجربه رها بودن و آزادی را که در دیگر هنرها وجود دارد بچشانم. موسیقی، نقاشی و هنرهای زیبا، فضای را برای تنفس و رها بودن با توجه به خود اثر برای مخاطب ایجاد می‌کند». فیلم «رویان سفید» محصول سال ۲۰۰۹ یکی از آثار سینمایی مطرح میشلایل هانکه است که نخل طلای جشنواره کن و نیز جایزه گلدن گلوب بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان و نامزدی اسکار بهترین فیلم خارجی‌زبان را به دست آورد و با وجود سیاه و سفید بودن، جایزه انجمن فیلمبرداران و منتقدان آرتکارا برای بهترین فیلمبرداری تصاحب کرد. فیلم، ماجراهای تنش‌ها و حوادث رموزی را به

ترقی نعمتی اسماعیل دوست: ۱۵ مهر مصادف با روز تولد سهراب سپهری بوده که از حسب روزگار مصادف با روز روستا نیز است و حالا با کمی فاصله از تصادفی چنین با قافیه می‌توان از تناسب روح طبیعت‌گرای شاعر با سادگی نهفته در بطن روستا مطلب نوشت

و از نان گرم نشسته در سفره پُر احساس سهراب تا جبهان بی‌ریای مانده در نقش و نگار آسمان زیستن به‌عنوان نشانه‌ای روشن در بطن شاعرانگی نام برد. بیراهه نیست که شعر فارسی از روزگار گذشته تاکنون تحت تأثیر عناصر طبیعی بوده و هست. عناصری که سبب‌ساز هم‌قرینگی شاعر با طبیعت شده و کشف صنایع ادبی گوناگون را در پی داشته است. سهراب سپهری، شاعر خلوت بی‌ریای واژه‌ها برای تابلوی زیستن آدمی است. شاعری که در جوار خنده گل‌ها، طرح دوست را بر دل نسیم خوش طبیعت به‌ نقاشی درآورده و همگرایی با

نگاهی به کتاب «شاخه‌های روز» نوشته حسن کی‌قبادی

درخت ریشه‌دار مقاومت

زندگی مبارزی به نام گودرز در داستان شکل می‌گیرد، در ادامه خواننده با فراز و فرودهای بسیاری مواجه است که همین نکته رمان کی‌قبادی را جذاب‌تر کرده است. در واقع گودرز قهرمان داستان در زمان گذشته یا همان انقلاب است، آنچه در این داستان حائز اهمیت است گره خوردن ماجراهایی از زندگی، مبارزه، عشق و گذشته است. حسن کی‌قبادی

معرفی کتاب‌های «یک فیلم، چند نگاه»

آینه‌وار ترین قاب دانایی

فرهنگ، تاریخ و طبیعت منعکس کرده و سیمای مادران و پدران را در تصویری دور و نزدیک از نگاهی دامنه‌دار منعکس می‌کند، چرا که تارکوفسکی، مادر را با زتابلی از زمانه خودش نامیده که از طریق او ارزش‌های معنوی جامعه را ردیابی می‌کند. شاعرانگی، مثل حضور موزون مادر در همه لحظات فیلم جاری است و تارکوفسکی به دنبال ترسیم رنج آدمی و فاصله‌اش با روشنایی است. مطلق فیلمنامه اولیه که «روز روشن روشن» نام داشت، قرار بود از فیلم‌های مستند کمتری استفاده شود و در عوض بیشتر خاطرات دوران کودکی تارکوفسکی مبنای کار قرار گیرد. همان‌گونه که تارکوفسکی در مصاحبه‌ای منعکس شده در این کتاب به آن اشاره می‌کند: «آینه، فیلمی اوتوبیوگرافیک است. اتفاق‌هایی که در فیلم می‌افتد همه اموری واقعی است که برای نزدیک‌ترین بستگان من رخ داده. درست به همان صورتی که در بخش‌های فیلم وجود دارد.» با تریک جرمی مارک رابینسون، ناتالی سینیوس و پیتر گرین با ترجمه‌های حامد عزیزبان و حمید باقری، درچه‌های مختلفی از «آینه» را به مخاطب ارائه داده و نهمین فیلم برتر تاریخ سینما از سوی مجله سائیتاند سلوند در سال ۲۰۱۲ را به واکاوی درآورده‌اند.

فیلم «آینه» اوج حضور زمان و نامیرایی است. نمونه درخشان دیگری از سینمای شاعرانه فیلمساز «استاکر» به اوج خود می‌رسد تا «سولاریس» گونه پا در فضای فرازمینی نهد. کتاب «آینه» یک راهنمایی بر شمایل فیلمساز ارائه داده و آینه رویان کی‌قبادی تارکوفسکی را از زبان فیلمساز ارائه می‌دهد. کتاب «آینه»، هزارتوی خلاقیت کارگردان را در بستر

می‌دهد. آندری تارکوفسکی، شاعر بی‌دیدل سینما با «آینه» و «باز» و «کودکی ایوان»، ایمان و گذشته فردی‌اش را دوباره بازمی‌یابد و با شمع‌ی روشن در «آندری روبلوف» یخ‌زدگی آدمی را در سراب دلپره و شک، جانی دوباره می‌بخشد. شک و ایمانی که با «استاکر» به اوج خود می‌رسد تا «سولاریس» گونه پا در فضای فرازمینی نهد. کتاب «آینه» یک راهنمایی بر شمایل فیلمساز ارائه داده و آینه رویان کی‌قبادی تارکوفسکی را از زبان فیلمساز ارائه می‌دهد. کتاب «آینه»، هزارتوی خلاقیت کارگردان را در بستر

نگاهی به جهان ساده زیست سهراب سپهری

خلوت‌سرای آب و آینه

زبان خوش الحان پرندگان بهاری در قاب دلش به شعر ی نلیگون درمی‌آید. اگر چه در گذر سال‌ها در پی شکل‌یابی جوامع مدرن‌گرای شهری، عناصر روستایی به کناره نگاه مردمان امروزی رسیده است اما ذات ساده و پاک شاعرانگی را همچنان در میان مجموعه‌های مختلف شعر و ادب فارسی می‌توان جست و تجربه سیر و سفرهای شاعرانه را در فضایی آسمانی رصد کرد. سهراب سپهری برای رسیدن به خلوت‌سرای عاشقانه،سراغ «قره چنار» و کویرهای کاشان رفت و در مجموعه‌های «شرق اندوه» و «آوار آفتاب» به احساسی آمیخته با طبیعتی دلربا رسید. شعر «صدای پای آب»، رمز ورودی نزدیک

کوشیده است در پیرنگی منسجم روابط علی و معلولی را طوری طراحی کند که نقطه ابهامی در داستان باقی نماند تا حوادث سلسله‌وار و در کنار همدیگر کل واحدی را تشکیل دهند که در آن کمتر تضاد معنایی به چشم می‌خورد. داستان با زاویه دید اول شخص روایت می‌شود، ما در این نوشتار با اثری یک خطی مواجهیم و هر چند نثر چندان فراز و فرودی ندارد اما زبان اثر همه فهم و به دور از اطناب ولاگان ادبی است. «حالا که وقت رفتنش به حج شده پاشو کرده تو به کفش که نمی‌رم. می‌پرسم چی شده مامان؟» تو که گفتی طلب شدی، هر روز قند تو دلت آب می‌شد وای که این نوشته‌ها با تو چه کرده؟»

از همین دیالوگ ساده اما پر حادثه، داستان وارد جریان اصلی‌اش می‌شود. کم‌کم با یک فلاش‌بک سر و کله گودرز که شخصی مبارز و فعال در زمان انقلاب است پیدا می‌شود. او از آن دست آدم‌هایی است که کمتر در پی اشتغالات روزمره است، مدام در تلاش و تکاپو است و از همه بهتر تم فعالیت‌های انقلابی می‌کند، تشکیلاتی هم دارد. در مقابل گودرز، شخصی دیگر که ضد دین و بی‌رحم و خیانتکار است پیدایش می‌شود و همین سرهنگ منوچهر است که دانما با گودرز درگیر است و او را شکنجه می‌کند تا دست از مبارزه بردارد. دیالوگ‌ها اغلب محترمانه و بومی است، مگر در پاره‌ای و آن هم دیالوگ‌های مربوط به سرهنگ و تیمسارهای شاهنشاهی، انجاست که ما گاهی از زبانشان فحش و بد و بیراه و پاره‌ای سخنان سخیف می‌شنویم که برای ارائه تصویری از شخصیت‌شان شاید بی‌ربط هم نباشد. نویسنده کوشیده است فضا را طوری ترسیم کند که در خواننده حس همزادپنداری ایجاد شود؛ فضایی پر از تلاش و شور زندگی. در همین بازه زمانی است که انقلاب شکل پررنگ‌تری به خود می‌گیرد. شخصیت‌های رمان باورپذیر بوده و دارای فعل و انفعالات کنش‌دار هستند. آدم‌های زنده که گویی در اطراف ما می‌زیسته‌اند و دغدغه‌هایشان دور از ذهن نیست. در داستان اندیشه‌های انقلابی همه جا به چشم می‌خورد، در دیالوگ، شخصیت‌پردازی و فضاسازی و در واقع می‌توان گفت نویسنده به هدف خود که ارائه اثر انقلابی و احساسی و عاطفی نائل آمده است.

علمی - تخیلی شناخت. جدا از ابعاد داستانی فیلم باید از شاخصه‌های صنعتی «آواتار» در هدایت مخاطب به فضایی روایپردازانه یاد کرد که با بهره‌گیری از آخرین ابزارهای تکنولوژی و

مشورت با متخصصان علمی حاصل شد، چنانکه استفان بکستر، یکی از برجسته‌ترین نویسنده‌های علمی - تخیلی معاصر که سابقه فعالیت‌های علمی و مهندسی را در پیشینه دارد، با کوشی روشنگرانه در دنیای علم به نگارش آن پرداخت. کتاب «آواتار» نوشته استفان بکستر با ترجمه پوریا نظامی تاملی بایسته در جهان تفکری آواتار داشته و در این سفر موشکافانه به ابعاد مختلف ساخت این اثر عظیم جیمز کامرون پرداخته است. دنیاهای روایی و پرونده‌ای برای زیست‌شناسی استوانه‌ای و شیاطین و فرشتگان بخشی از دغدغه‌های نویسنده در این کتاب بوده که نگاهی فراسینمایی به آواتار افکنده و دامنه‌های مختلف زیست‌محیطی، فلسفه، تکنولوژی و معنوی را در برگرفته است. از این‌رو کتاب، دیدگاه ما را ورای آنچه روی پرده می‌بینیم خواهد گستراند و ساختار درونی اثر را که حاصل تفکر مهندسی شده و ذهن خلاق نویسنده است، نمایان می‌کند. این کتاب اگر چه به بهانه فیلم «آواتار» و در مسیر سفر قهرمان آن نوشته شده، اما درباره علم و فناوری و چشم‌انداز آینده آن است. در فیلم «آواتار» ما نشانه‌هایی بصری از میدانی مغناطیسی را به شکلی شاعرانه مشاهده می‌کنیم. همان کمان‌های طاق‌مانند سنگی که در مناطقی که میدان‌های قوی مغناطیسی وجود دارد به چشم خورده و یادآور شراره‌های خورشیدی هستند. در کتاب «آواتار»، نویسنده نموداری از سفر جیک سالی از زمین ویران شده به دنیایی جدید را ترسیم کرده و دایره‌ای از ناامیدی موجود تا رسیدن به رستگاری را منعکس می‌کند و جهانی بیگانه با هویت زیستن را به پامان می‌آورد. دنیایی با فناوری شگرف اما از نظر زیست‌شناسی در حال فروریزش که دچار شکاف و دست‌به‌گریبان منازعه‌های بسیار است.

فیلم «آواتار» در سال ۲۰۰۹ به اتفاق مهمی در صنعت سینما بدل شد و جدا از تحلیل‌های مفهومی اثر در جهانی نامیرا می‌توان آن را به عنوان اثری پیشرو در ژانر

کتاب «مهابت‌خین»

روایتی از خاطرات شهید همدانی

کتاب «مهابت‌خین» حاصل گفت‌وگوهای طولانی حسین بهزاد با شهید سردار همدانی است؛ کتابی که آدمی را می‌برد به سال‌های حماسه و دفاع، خاطراتی که به گفته ناشر روایتی است دست اول از جنس تاریخ شفاهی. این کتاب خندهای مربوط به سال‌های مبارزه علیه دیکتاتوری پهلوی، انقلاب اسلامی بهمن ۵۷، استقرار نظام نوین، تأسیس سپاه پاسداران، نبردهای داخلی جبهه کردستان و ناگفته‌های بسیار از پیکارهای جبهه غرب و جنوب در مصاف با ارتش متجاوز رژیم بعث عراق را دربر می‌گیرد. سردار همدانی در این کتاب، به خوبی به نحوه انجام عملیات‌های فتح‌المبین و بیت‌المقدس پرداخته و رشادت‌های رمزندگان استان همدان را در جبهه‌ها تشریح کرده است.

محمد مهدی حیدریان

مدیر پروژه «محمد رسول‌الله(ص)»:

مجیدی انتخاب «آقا» بود

محمد مهدی حیدریان، مدیر پروژه «محمد رسول‌الله(ص)»، ایده اولیه ساخت این فیلم را از نسوی مقام معظم رهبری دانست و در این باره گفت: مقام معظم رهبری از دیرباز در حوزه فرهنگی و هنری حضور مشخصی داشتند؛ به معنای اینکه خودشان مستقیماً در فضای فرهنگی و هنری داخلی و بین‌المللی حضور داشته و دارند و همیشه با حساسیت موضوعات را دنبال می‌کنند. ممارست در این نوع نگاه و تبدیل شدن آن به بخشی از شخصیت ایشان، باعث می‌شود که به طور طبیعی آقا صاحب ایده، پیش‌بینی و ضرورت‌سنجی در هر حوزه‌ای شوند. ایشان تحلیل‌شان مبتنی بر اهلیت و عضویت و اشراف بر این حوزه بود و اعتقاد داشتند الان دیگر وقتش است که ما درباره حضرت رسول(ص) کاری کنیم. به گزارش تسنیم، حیدریان افزود: این تحلیل و نیازسنجی ابتدایی ایشان بود و با توجه به جامعیت و اشرافی که ایشان بر موضوع سینما دارند، تشخیص اینکه چه کسی برای این موضوع بهترین است هم امر پیچیده‌ای نیست. حضرت آقا با همه قابلیت‌ها و اشرافی که داشتند، آن فرد را پیدا کردند و این جرقه را در مجیدی روشن کردند.

باز نشر ۲ دفتر شعر سپید عاشورایی

خیمه در بازار کتاب

در آستانه ماه محرم نشر خیمه ۲ دفتر شعر سپید عاشورایی از سیداکبر میرجعفری و محمد مهدی رسولی را بار دیگر روانه بازار کتاب کرد. به گزارش مهر، مجموعه شعر «چند مجلس از دهه اول» از سروده‌های سیداکبر میرجعفری است که در قالب شعر سپید عاشورایی سروده شده و مشتمل بر مقدمه، اشعار و متنی با عنوان هنر شیعه کردن اشیا است. اشعار این کتاب با نگاه اجتماعی و روحانی به کرپلا و با تأثیر فرهنگ عاشورا در زندگی و روزگار ما سروده شده است. مجموعه شعر «هوی ماری ابری است» نیز عنوان سروده‌های سیدید عاشورایی محمد مهدی رسولی، نقاش نویسنده و شاعر معاصر است که بیش از هر چیز به تجربه‌های تازه رسولی در فضای شعر تکیه دارد.

ضرورت انتقال مفهوم اینار و شهادت به نسل جوان

دبیر پنجمین جشنواره سراسری تئاتر اینار، با اشاره به اینکه درحال حاضر کشور درگیر جنگ نرم است، بر لزوم انتقال مفهوم اینار و شهادت به نسل جوان با استفاده از همه ظرفیت‌های هنری تأکید کرد. به گزارش تسنیم، حسینعلی بیات، دبیر جشنواره در نشست خبری جشنواره سراسری تئاتر اینار گفت: این جشنواره در شروع به کار خود به صورت مقطعی فعالیت داشت و سپس از برگزاری ۳ دوره به حالت

سراسری درآمد که در دوره پیش به دلیل برخی مسائل مالی، دو بخش نمایش خیابانی و نمایش‌نامه‌نویسی حذف شد. بیات در ادامه با بیان اینکه هدف ما در این جشنواره، انتقال پیام و وصایای شهدا در قالب نمایش‌های صحنه‌ای است، از صاحبان قلم و فکر برای نگارش متون خود در این موضوعات دعوت کرد و توضیح داد: ما تصمیم داریم همه آثار را با یک کیفیت مناسب ضبط کنیم تا بتوانیم بعد از جشنواره آنها را از تلویزیون پخش کنیم ضمن آنکه تهیه ۳ مستند گزارشی و حمایت از اجرای عمومی آثار منتخب و معرفی اثر برگزیده به دبیرخانه این‌المللی جشنواره تئاتر فجر، از دیگر برنامه‌های ما پس از اتمام جشنواره است. پنجمین جشنواره سراسری تئاتر اینار از ۱۵ تا ۲۰ مهر سال جاری در تهران برگزار می‌شود.